

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

SS. Amphiani & AEdelij martyrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

nali fisti iussit. Quæ sine mora veniens, insignem & vultu & oculis pietatē spirabat, & diuinam quandam effigiem ex se in omnium oculis afferebat. Unde Præses ad maiorem indignationem pariterque pudorem prouocatus sic eam affatus est: Quia video te in eadem mentis temeritate perseverantem idem te mortis supplicium, quod iam ante sorores tuæ exoluerunt, subire iubeo. Hac lata sententia, milites Irenem in sublimem quendam locum duxerunt, extructoque rogo, iusserunt ipsam in eum conscendere. Tūc illa, sublatis ad cælum oculis & vultu ad hilaritatem composito, psalmos canere, Dei gloriam celebrare, & festos dies agere cœpit ac læta postremo in rogam insiliens martyrij palmam adeptæ est.

Laudis Deum
flammis
exurit.

EGREGIUM MARTYRIUM S. AMPHIANI, itemq; A Edesi fratris eius. auctore Eusebio Casariensi, historia Ecclesiast. lib. 8. cap. 14. & 15.

Maximianus Cæsar qui suis ipsius viribus ac manu imperium occupauerat, cum incredibili in Christianos rabie sequeret, & alios in alia atque alia loca, qui sedulo periculum evitare studebant, dispergeret, beatus martyr Amphianus, ut suam in Deum fidem declararet, anno ætatis suæ vixdum vicefimo, in festo, quod mira gentilium superstitione Hecatæ celebre erat, admirabile fanè pietatis exemplar omnibus Cæsareæ ciuibus contemplandum proposuit.

2. Aprilis.

Ortus erat hic adolescens Pagis Lyciæ ciuitate minime obscura, parentibus verò diuitiarum gloria celeberrimis. Qui primùm Beryti liberalibus humanioris literaturę disciplinis eruditus, cum ad patrem, qui tunc patriæ totius principatū occupabat,

Patria & parentes Amphiani.

Fugit parentes & venit Cæsaream, ubi à Pamphilo martyre sacris est literis eruditus.

Amphiani fortitudo admixta.

Amphianus dicitur cruciatur, & mittitur in carcerem.

bat, reuersus esset, & illam vitæ consuetudinem, quæ tota erat in mundi honoribus & luxu posita, ferre non posset, repudiatis blandis corporis lenocinijs, clam amicis & familiaribus, fugam iniit: & diuino spiritu tâquàm manu ductus Cæsaream deuenit. Vbi cum sacris literis, exiguo illo tempore, quo erat nobiscum, & optimis disciplinis animum imbuisset, & alios omnes Christianæ disciplinæ cultores multis parasangis superasset, tertio persecutionis nostræ anno, regnante Maximino, cum in vrbe Cæsarea Vrbanus Præses Maximini mandato omnes cuiusque generis & ætatis homines, ad nefaria deorum simulacra cogeret, & tribuni viros cum vxoribus & liberis per vim ad idolorum delubra traherent (vnde omnia loca inexplicabilibus miseriarum fluctibus redundabant) Amphianus inaudita animi fortitudine cõfirmatus, clam nobis omnibus, qui cum illo in ædibus eramus, clam etiam vniuersa præsidis cohorte, ad Vrbanum impuris sacrificijs intentum accessit, atque audacter apprehensa eius dextera, prudenter admodum & grauius diuina quadam animi alacritate ab immolando eum coërcuit: hortatusque est vt execrabili sacrificio relicto, vnum solum & verum Deum agnosceret. Quis erat circumstantium qui tantam animi magnitudinem in adolescente non obstupesceret? Stabant cuncti attoniti, donec præfecti stipatores, instar agrestium belluarum, expeditis armis in eum irruunt, impositisque plagis, quas fortissimè sustinebat, eum dilaniant, ac tandem toto corpore extruciatum in carcerem concludunt. In quo vnum diem noctemque vtroque pede cõpedibus ad cruciatum paratis, longo à se mutuo distento, diuexatus, postridie ad iudicem educitur. Et primùm quidem ad sacrificandum

dum cum compelleretur fortissimè restitit, & inuictam animi fortitudinè ad ærumnas horrendosque dolores ferendos ostendit: adeò, vt carnifices latera eius non semel atque iterum, sed sapiùs ad ossa vsque & ad intima viscera dilacerare, plagas & verbera in os & ceruicem infligere pergerent, vt vultus eius verberum vibicibus intumescens, ab ijs qui illum probè & accuratè antea de facie nouerát, ne agnosci quidem amplius posset.

Verùm cum ne huic quidem dolorù cumulo vlla ex parte succumberet, tórtores ex mandato præsidis, pedes lino tincto oleo, eoque incenso obuoluentes, afflictarunt. Vndè quantos & quàm graues dolores beatus ille exhauferit, mihi videtur non posse dicendo exprimi. Peruasit enim per carnes illius, easque absumpsit, & in ostium penetrauit medullas, vsque adeò vt totius corporis humor, instar ceræ tabefactus, liquefceret, distillaretque. Ceterùm ne in his quidem cruciatibus demisit animum, sic vt iam aduersarij & carnifices incredibili eius tolerantia, quæ communem hominis naturam longè superauit, ferè defessi essent: vndè rursus in vincula compingitur. Triduo post ad iudicem nudò productus, & eandem pietatis confessionem, liberè exprimens, licet iam deinceps cum ipsa morte luctaretur, maris tamen fluctibus submergendus traditur. Miraculum autem quod statim post est consecutum, si à nobis commemoretur, verisimile est nullam fidem habiturum, apud eos præsertim, qui eadem oculis minimè ipsi conspexerunt. At licet homines vix fidem illi adhibituros satis intelligamus, ratio tamen non patitur, vt rem gestam, quæ nullam non Cæsareensium ætatem testem habet, silentio prætereamus.

Simu-

Supplicium
inmaac.

Mittitur in
mare.

Simulatque igitur sanctissimum illum & beatissimum Christi martyrem medio mari, ut illis videbatur, in profundissimos vortices coniecerant et improuiso tanta procella, non usitata illa quidem tanta etiam turbatio non per mare solum, sed per uniuersam continentem se diffundebat, ut cum terratum tota ciuitas eius impetu & uolentia concuteretur: atque una cum isto mirando & repetito terramento

Corpus eius per tempestatem ad portas ciuitatis eijcitur.

ipsum mare martyris cadauer, ut potest tam factu pōdus sustinere nō valens, ante portas ciuitatis eijceret. Eiusmodi igitur sunt res gestae S. Amphiani qui die Parasceues, hoc est, secundo die mensis Xanthici, id est, ad 4. Nonas Aprilis martyrio occubuit.

Vlpianus martyr.

Eodem tempore, iisdemque fere diebus, in ciuitate Tyriorum, adolescens nomine Vlpianus, post acerbissimas plagas & verbera grauissima, in pelle bubulam, iam nuper extractam, cum cane & a lapide inuolutus, praecipit in mare deijcitur. Non longo tempore post Aedesius germanus Amphiani frater, germana fere & similia cum illo tormenta perpessus

Martyrium Aedesij, qui etiam Amphili martyris fuit discipulus.

post infinitas fidei confessiones, post diurnas uinculorum afflictationes, post latam à Praefide sententiam, qua ad metalla in Palaestina erat damnatus, post uitae rationem, quam pallio uestitus more Philosophi (etenim plus politicioris eruditionis, plus cognitionis in philosophia fuerat, quam frater, ademptus) sanctissime traduxerat, tandem cum iudicem, in urbe Alexandria sententiam de Christianis pronunciantem uideret, & plus aequo in eos furentem (quippe viros interdum graues & modestos uarijs ignominiae notis affecit, interdum & mulieres summae continentiae, & uirgines quae sua sponte Deo cultui se consecrauerant, ad turpem ipsarum contumeliam lenonibus tradidit) idem cum fratre aggressus

gressus est. Et quoniam illa facinora intoleranda ei videbantur, fidenti & erecta animi magnitudine accedens ad iudicem, turpitudinis & ignominiae, quam cum verbis, tum rebus ipsis praestitisset eum coram coarguit. Unde varijs tormentorum cruciatibus diuexatus (quae quidem constanter & sedate admodum pertulit) ad extremum fuit in mare proiectus, & eundem cum fratre exitum consecutus.

VITA S. NICETII LVGDVNENSIS

Episcopi. ex ea qua est per Gregorium Turonensem, cap 8. in vitis Patrum. Claruit anno Domini 570. temporibus Iustini iunioris Imperatoris cum Romana Ecclesia praesideret Ioannes Papa tertius.

Florentinus quidam, accepta Arthemina coniuge, cum duos iam ex ea suscepisset liberos, fugit ad Ianubensis urbis episcopatum expetitus: cumque re obtenta, cum principe domum reuertetur, coniugique, quae acta fuerant, nunciaret, illa, Desine, inquit, quae so dulcissime coniunx episcopatum urbis expetere, ego enim ex conceptu a te sumpto episcopam in vtero gero. Hac voce vir sapiens, audita, monitis vxoris suae acquieuit, & tanquam altera Sara locuta esset, vocem eius audiuit. Impleris autem pariendi diebus, mulier puerum est enixa corpore sane formoso, & mente ad omnem virtutem egregie instructa; cui quasi futuro mundi victori Nicetio nomen imposuit, eundemque summa diligentia nutritum sacris literis institutum tradidit: Defuncto autem patre sacris muneribus ornatus cum pia genetrice in domo paterna resedit turbulentos animi motus ratione vacuos diui-

2. Aprilis.
Parentes S.
Nicetij.

Nascitur N.
cetas.